

Skakavci i Leptirići u Gradu mladih

Djeca predškolske dobi u zadnjoj godini svog boravka u vrtiću idu na petodnevni izlet u Grad mladih. Specifičnost izleta u tome je što pet dana borave sa svojim odgojiteljicama, bez roditelja ili prisustva drugih članova svoje obitelji. Tamo sudjeluju u raznim aktivnostima pripremljenih u prostorijama škole i izvan škole, u prirodi.

Ove pedagoške godine sezonom odlaska u Grad mladih otvorile su skupine Leptirići i Skakavci. Sa skupinom od petnaest Leptirića išle su odgojiteljice Gorana Nikolić i Snježana Osić-Sadžak, dok su sa skupinom od dvadeset Skakavaca išle odgojiteljice Iva Sliško i Štefanija Bobić. Boravili su u Gradu mladih od 15. do 19. listopada te su ondje imali mnoštvo ponuđenih aktivnosti. U školi je svaka prostorija/učionica pretvorena u jedan centar te su tako imali sobu za likovni centar, sobu za rukovanje alatom i prirodnim neoblikovanim materijalima, opremljenu sportsku dvoranu, sobu za istraživanje, projekcijski kabinet u kojem su mogli pogledati brojne projekcije

prirode, svijeta, zvijezda, planeta, životinja. Srećom, pratilo ih je lijepo i sunčano vrijeme te su mogli puno vremena provoditi na svježem zraku. Stambeni dio okružen je šumom i prekrasnim livadama. Blizina velikog jezera pruža obilje mogućnosti za igru i istraživanje djeci, posebice kada uključe maštu. Svakodnevno su u prirodi provodili istraživalačke aktivnosti, tražili, prepoznавали i imenovali životinje i biljke koje su pronalazi, promatrali nebo, oblake i prirodne pojave, proučavali i uspoređivali zvijezde na nebu tokom noći. Jedan dan otišli su u obilazak jezera koje je od njihovih kućica smješteno nekoliko minuta hoda kroz šumicu. Pogled i razgovor o flori i fauni jezera ponukao ih je na brojna pitanja o tom jezeru i njegovim stanovnicima. Boravak u Gradu mladih ne bi bio potpun da nisu gledali film o patuljku koji živi u šumi i kreće se samo noću, dok danju spava. Potaknuti filmom, prilikom odlaska na večeru, sva djeca i odgojiteljice opremile su se džepnim svjetiljkama i tražili, kraj stazice i drveća, u grmlju i svud uokolo, neće li možda i oni ugledati kojeg patuljka kako trči, skače i veseli se.

Neka djeca kažu da su ih vidjela, no da li stvarno tamo žive patuljci morate sami provjeriti. Vidjeli ih ili ne vidjeli, da ne idu praznih ruku doma, voditelji su im organizirali „Potragu za patuljkom“. U toku dana sva su se djeca sa svojim odgojiteljicama okupila na igralištu gdje su bila podijeljena u timove po bojama. Svaki tim je dobio svoju mapu koja ih je vodila do blaga, a blago je bilo patuljak koji je trebao njihovo društvo za igru. Pronađenog patuljka je svaki tim ponosno mogao ponijeti sa sobom u vrtić. Organizirane su i sportske natjecateljske igre od kojih su im najdraže bile „vjeverica nosi česere“ i igra u kojoj su se natjecali tko će prije sakupiti dovoljno plodova jeseni za jesensku juhu. Djeca su uz svu igru i zabavu ponešto i naučila, a tu se može posebice izdvojiti predavanje koje je organizirala Državna uprava za zaštitu i spašavanje. Poučno, djeci primjereno i zanimljivo. Tokom svog boravka u Gradu mlađih djeca su oko svojih kućica vodila brigu i o sitnim životinjama, te su tako za njih sagradila i hotel za kukce. Zašto i kukcima ne bi bilo ugodno kao i njima u njihovim kućicama?

Sve u svemu prekrasno provedenih pet dana u prirodi, sa prijateljima i odgajateljicama. Djeca su najviše uživala: zajedničkom spavanju u jednoj spavaonici, krevetima na kat, trčanju i skakanju u prirodi, noćnoj potrazi za patuljcima i, naravno, ukusnoj hrani koja je imala još i bolji okus zbog svježeg zraka. Kada se pitalo djecu što im je bilo najdraže, od svega doživljenog nisu mogli izdvojiti samo jednu stvar te je njihov odgovor najčešće bio „Sve mi je bilo super.“ i neizostavna pitanja „Zašto nismo ostali duže?“ te „Kada možemo opet ići?“.

Jelena Kurtanjek, bacc. praesc. educ.